

C.N.S.C.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, Sector 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642; +4 021 8900745, www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...

Data: ...

Prin contestația nr. 925/20.07.2020, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 29161/21.07.2020, formulată de către ..., cu sediul în ..., înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., având CUI ..., împotriva documentației de atribuire emisă de către ..., cu sediul în ..., în calitate de entitate contractantă, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului de furnizare, având ca obiect „Tablă striată oțel 6 mm”, se solicită admiterea contestației și eliminarea sintagmei „*ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată*” din cadrul art. 12.3 din modelul contractului subsecvent de achiziție sectorială de produse.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ... critică modalitatea de întocmire a documentației de atribuire, respectiv proiectul de contract de achiziție sectorială de produse, care la art. 12.3 conține sintagma „*ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată*”, pe care o consideră nelegală și abuzivă înscrisă în cadrul acestui articol, având în vedere următoarele motive:

În fapt, contestatorul arată că entitatea contractantă, la data de 14.07.2020, a postat în SEAP anunțul nr. ... cuprinzând documentația de atribuire a contractului de achiziție sectorială de produse având ca obiect furnizare tablă striată oțel 6 mm.

Astfel, în cadrul documentației de atribuire, modelul de contract de achiziție sectorială de produse, conține art. 12.3 cu următorul conținut: „*În cazul în care autoritatea contractantă nu onorează la plată facturile în termenul prevăzut din contract, poate plăti penalități o sumă echivalentă cu valoarea dobânzii legale penalizatoare, din valoarea facturii neonorate la*

plată pentru fiecare zi de întârziere ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plata. Dobânda legală penalizatoare = Rata de referință a BNR (valabilă la data calculă penalităților) + 8 puncte procentuale.”

Față de prevederile legale, contestatorul apreciază că sintagma „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”, din cadrul acestui articol, este nelegală și abuzivă, încălcând art. 14 litera c) din Legea nr. 72/2013, care prevede: „Clauze calificate de lege ca abuzive. Sunt calificate ca abuzive, nefiind necesară verificarea existenței circumstanțelor prevăzute la art. 13 sau a altor circumstanțe specifice cauzei, clauzele contractuale care: c) prevăd un termen mai mare de la care creanța produce dobânzi decât cel prevăzut la art. 3 alin. (3) sau, după caz, la art. 6 și art. 7 alin. (1)”.

Articolul 11.2 din proiectul de contract prevede: „Plățile se fac în termen de 60 de zile calendaristice de la data recepției, în ordinea cronologică a acestora, termen ce reprezintă scadența la plată.” (Legea nr. 72/2013).

Prin urmare, contestatorul susține că entitatea contractantă încalcă prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 72/2013, care prevede că „Dobânda penalizatoare curge de la scadență până la momentul plății”, în condițiile dispozițiilor art. 1535 din Legea nr. 287/2009, privind Codul Civil, republicată, cu modificările ulterioare. [Art. 1535 Daunele moratorii în cazul obligațiilor bănești. (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic. (2) Dacă, înainte de scadență, debitorul datora dobânzi mai mari decât dobânda legală, daunele moratorii sunt datorate la nivelul aplicabil înainte de scadență. (3) Dacă nu sunt datorate dobânzi moratorii mai mari decât dobânda legală, creditorul are dreptul, în afara dobânzii legale, la daune-interese pentru repararea integrală a prejudiciului suferit.]

Prin introducerea sintagmei „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”, entitatea contractantă stabilește că penalitățile se calculează de la împlinirea unui termen de plată de 90 zile, respectiv 60 zile stabilit ca fiind scadența plus un termen de 30 zile stabilit în mod abuziv, cu încălcarea art. 14 lit. c) din Legea nr. 72/2013.

Din cele prezentate, contestatorul consideră că prin introducerea sintagmei „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată” în cadrul art. 12.3 din proiectul de contract de achiziție sectorială de produse, entitatea contractantă face ca acest articol să reprezinte o clauză abuzivă, iar conform art. 15 alin. (1), clauzele abuzive sunt lovite de nulitate absolută.

Totodată, contestatorul arată că și practica C.N.S.C. este constantă în a stabili ca nelegală prevederea din modelul de contract, prin care entitatea contractantă stabilește un termen de grație de la împlinirea căruia încep să curgă penalitățile de întârziere la plată: „Astfel, Consiliul constată că este nelegală clauza din modelul de contract, care stabilește, pentru autoritatea contractantă un termen de gratie după care încep să curgă penalitățile pe

care aceasta le datorează în cazul în care nu își execută obligațiile contractuale, abordarea actuală a autorității fiind contrară dispozițiilor Legii nr. 72/2013 și punând părțile în poziții de nelegalitate din punct de vedere juridic.”

Față de cele prezentate, contestatorul susține ca fiind nelegale prevederile din documentația de atribuire, respectiv modelul de contract de achiziție sectorială de produse, care stabilește un termen de grație de 30 zile de la împlinirea căruia încep să curgă penalitățile de întârziere la plată.

Concluzionând, ... solicită C.N.S.C. admiterea contestației și eliminarea sintagmei *„ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”* din cadrul art. 12.3 din modelul contractului subsecvent de achiziție sectorială de produse.

Prin punctul de vedere nr. 2033/27.07.2020, înregistrat la C.N.S.C. cu nr. 31103/03.08.2020, ... solicită respingerea contestației ... ca nefondată, pentru următoarele motive:

În cadrul documentației de atribuire este contestat proiectul de contract de achiziție sectorială de produse, respectiv art. 12.3, care conține sintagma *„ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”*, contestatorul considerând-o nelegală și abuziv înscrisă în cadrul acestui articol.

Termenul de plată al facturilor, prevăzut la art. 11.2 din proiectul de contract, este de 60 zile de la data înregistrării acestora la registratura beneficiarului, termen ce se regăsește în toate contractele încheiate de ...

Acest termen contractual de plată este motivat de obiectul de activitate al societății - producție de energie electrică pe bază de lignit energetic. Astfel, ciclul integrat de producție (exproprierea suprafețelor de teren, pregătirea fronturilor de lucru, extracția cărbunelui energetic, transportul acestuia în termocentrale, producția și furnizarea energiei electrice) depinde de termenele de încasare a sumelor de bani de la clienți și de viteza de rotație a acestora, care asigură cumularea disponibilităților bănești necesare plății facturilor către furnizori.

Stabilirea acestui termen contractual de plată este o aplicație a prevederilor art. 5 din Legea nr. 72/2013, ce stipulează că în raporturile dintre profesioniști, termenul de plată nu poate fi mai mare de 60 de zile calendaristice.

Prin excepție, părțile pot stipula în contract un termen de plată mai mare, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, potrivit art. 12.

De asemenea, clauza contractuală este redactată în conformitate cu prevederile art. 1535 din Codul civil potrivit căruia *„(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic”*.

Termenul de 30 de zile acordat achizitorului reprezintă un termen convenit în care acesta poate face plata facturilor fără a suporta plata de penalități, termen în care se suspendă aplicarea sancțiunii convenționale pentru neplata facturilor emise și înregistrate, înăuntrul termenului de plată de 60 de zile.

Entitatea contractantă arată că acesta nu este un termen de grație, așa cum în mod eronat afirmă contestatorul, deoarece termenul de grație este acordat de către judecător. Acest termen convenit nu este lovit de nulitatea absolută prevăzută de art. 15 din Legea nr. 72/2013, întrucât nu contravine dispozițiilor art. 14 din același act normativ.

Potrivit art. 5.1 din Legea nr. 72/2013: „În raporturile dintre profesioniști, termenul de plată nu poate fi mai mare de 60 de zile calendaristice. Prin excepție, părțile pot stipula în contract un termen de plată mai mare, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, potrivit art. 12”.

Potrivit art. 11.2 din proiectul de contract: „Plățile se fac în termen de 60 de zile calendaristice de la data recepției, în ordinea cronologică a acestora, termen ce reprezintă scadența la plată (Legea nr. 72/2013)”.

Conform art. 12.3 din contract: „În cazul în care entitatea contractantă nu onorează la plată facturile în termenul prevăzut, poate plăti penalități o sumă echivalentă cu valoarea dobânzii legale penalizatoare, din plata facturii neonorată la plată pentru fiecare zi de întârziere ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”.

Interpretând clauzele contractuale în raport de normele legale, chiar dacă în contract se stipulează un termen de 30 de zile în favoarea debitorului (achizitorului) care curge de la expirarea perioadei de 60 de zile pentru efectuarea plății, acest termen nu influențează momentul de la care curg penalitățile contractuale, ci statuează în favoarea debitorului (achizitorului) o clauză exoneratoare de aceste penalități, în condițiile în care acesta își îndeplinește obligația contractuală în perioada cuprinsă între a 61 - a zi și a 91 — a zi de la momentul înregistrării facturilor de plată la debitor (achizitor).

Cu alte cuvinte, potrivit clauzelor contractuale, debitorul (achizitorul) este exonerat de plata penalităților dacă își îndeplinește obligația de plată a prețului în perioada cuprinsă între a 61 - a zi și a 91 - a zi de la momentul înregistrării facturilor, însă va datora penalități de întârziere începând cu a 61 - a zi de la momentul înregistrării facturilor, dacă achită debitul după a 91 - a zi de la acest moment, ziua în care se face plata debitului incluzându-se în perioada pentru care se datorează penalități.

Concluzionând, ... consideră că prevederile contractuale contestate sunt formulate în acord cu dispozițiile Legii nr. 72/2013 și Codului Civil și solicită C.N.S.C. respingerea contestației formulate de către ... ca nefondată și menținerea proiectului de contract ca temeinic și legal.

Prin adresa nr. 1086/04.08.2020, înregistrată la C.N.S.C. cu nr. 31473/04.08.2020, ... transmite concluzii scrise, prin care arată următoarele:

Prin contestația sa, s-a precizat că proiectul de contract de achiziție sectorială de produse, respectiv articolul 12.3 care conține sintagma „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”, pe care o consideră nelegală și abuziv înscrisă în cadrul acestui articol.

Susținerea se bazează pe prevederile capitolului III „Contracte între profesioniști și autorități contractante” art. 6 „Termen legal de plata” și art. 7 „Termenul contractual de plată” din Legea nr. 72/2013.

Autoritatea contractantă, prin punctul de vedere transmis, susține că termenul de plată de 60 zile de la data înregistrării acestora, prevăzut în proiectul de contract la art. 11.2, se regăsește în toate contractele încheiate de ...

Autoritatea contractantă mai arată că termenul de plată de 60 de zile este determinat de obiectul de activitate al societății, fiind o aplicație a art. 5 din Legea nr. 72/2013 ce stipulează că în raporturile dintre profesioniști, termenul de plată nu poate fi mai mare de 60 de zile calendaristice. Prin excepție, părțile pot stipula în contract un termen de plată mai mare, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, potrivit art. 12. De asemenea, autoritatea contractantă mai arată că *„termenul de 30 de zile acordat achizitorului reprezintă un termen convenit în care acesta poate face plata facturilor fără a suporta plata de penalități, termen în care se suspendă aplicarea sancțiunii convenționale pentru neplata facturilor, emise și înregistrate, înăuntrul termenului de plată de 60 de zile.”*

Față de susținerile autorității contractante, contestatorul face următoarele aprecieri:

1. Autoritatea contractantă, în mod eronat face aplicația art. 5 din Legea nr. 72/2013, care se referă la raporturile contractuale dintre profesioniști, în loc să facă aplicația art. 6 și art. 7 din Legea nr. 72/2013, care se referă la contractele dintre profesioniști și autoritățile contractante. În conformitate cu prevederile art. 6 care reglementează termenul legal de plată, în care autoritățile contractante execută obligația de plată a sumelor de bani rezultând din contractele încheiate cu profesioniști, în toate situațiile reglementate, termenul legal de plată este de 30 de zile.

Potrivit art. 7 - Termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligațiilor autorităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maxim 60 de zile, dacă aceasta este stabilită expres în contract și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva că această clauză să nu fie abuzivă în sensul art. 12.

2. Autoritatea contractantă, în mod nelegal, consideră termenul de 60 de zile ca termen contractual de plată general aplicat în toate procedurile de achiziții. Termenul de 60 de zile, prevăzut de art. 7 se aplică în mod excepțional, atunci când este justificat în mod obiectiv, respectiv atunci când, de exemplu, în mod obiectiv avem o instalație complexă, care nu poate fi recepționată într-o perioadă de 30 de zile. Autoritatea contractantă, în mod abuziv, înscrie în toate proiectele de contracte, la toate procedurile de achiziții, termenul de plată de 60 de zile, fără ca în documentația de achiziții să se justifice în mod obiectiv necesitatea unui asemenea termen, justificarea fiind activitățile din obiectul de activitate.

3. Susținerea autorității contractante că stipularea unui termen de 30 de zile în favoarea debitorului/achizitorului, care curge de la expirarea perioadei de 60 de zile pentru efectuarea plății, nu influențează momentul de la care curg penalitățile contractuale, ci statuează în favoarea debitorului o clauză exoneratoare de aceste penalități.

Din aceasta susținere nelegală, contradictorie și mincinoasă, rezultă că sintagma „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”

prevăzută în proiectul de contract, pe care o contestă, considerând-o abuzivă și lovită de nulitate, are ca scop eludarea prevederilor legale. Astfel, această sintagma „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată” conduce la un termen mai mare decât cel prevăzut la art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013, de la care se produc dobânzi. În logica autorității contractante, se constată că depășirea termenelor de plată nu produc dobânzi începând cu ziua următoare, ci începând cu perioada pe care autoritatea contractantă o poate stabili în proiectul de contract, în acest caz, după o perioadă de 30 de zile sau mai mult, după cum se dorește. Acesta este un exemplu clar de clauză abuzivă, încadrându-se în prevederile art. 14 lit. c) din Legea nr. 72/2013.

Contestatorul apreciază că Legea nr. 92/2013 reglementează măsuri pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contractele încheiate între profesioniști și între aceștia și autoritățile contractante. Astfel, legea nu lasă la discreția autorității contractante nivelul penalităților, termenul de plată sau momentul de la care se calculează penalitățile pentru plata cu întârziere, fiind prevederi clare și obligatorii pentru a fi prevăzute în contracte, altminteri, dispozițiile legale ar rămâne fără efecte juridice.

Concluzionând, ... solicită C.N.S.C. admiterea contestației și dispunerea autorității contractante la eliminarea sintagmei „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată” din cadrul art. 12.3 din contractul subsecvent de achiziție sectorială de produse.

Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarea situație de fapt:

În calitate de entitate contractantă, ... a inițiat o procedură simplificată, organizată în vederea atribuirii contractului de furnizare având ca obiect „Tablă striată oțel 6 mm”, cod CPV 44171000-9 – Plăci (Rev.2), prin publicarea în S.E.A.P. a anunțului de participare simplificat nr. .../...

Conform anunțului de participare simplificat și a documentației de atribuire, criteriul de atribuire este „prețul cel mai scăzut”, iar valoarea estimată a contractului de furnizare este de 8.041,68 lei, fără TVA.

Procedând la analiza cauzei, Consiliul constată că aceasta vizează prevederile documentației de atribuire, ... formulând o singură critică referitoare la prevederile art. 12.3 din modelul de contract, articol ce conține sintagma „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”, pe care contestatorul o consideră nelegală și abuzivă.

În soluționare, Consiliul are în vedere, *în mod succint*, argumentele aduse de părți, reținând, pe de-o parte, faptul că ..., indicând conținutul art. 12.3, conform căruia „*În cazul în care autoritatea contractantă nu onorează la plată facturile în termenul prevăzut din contract, poate plăti penalități o sumă echivalentă cu valoarea dobânzii legale penalizatoare, din valoarea facturii neonorate la plată pentru fiecare zi de întârziere ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plata. Dobânda legală penalizatoare = Rata de referință a BNR (valabilă la data calculă penalităților) + 8 puncte procentuale*”, apreciază că sintagma „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”, din cadrul articolului, este nelegală și abuzivă, încălcând art. 14 litera c) din Legea nr. 72/2013, care prevede: „*Clauze calificate de lege ca abuzive. Sunt calificate ca abuzive, nefiind necesară verificarea existenței*

circumstanțelor prevăzute la art. 13 sau a altor circumstanțe specifice cauzei, clauzele contractuale care: c) prevăd un termen mai mare de la care creanța produce dobânzi decât cel prevăzut la art. 3 alin. (3) sau, după caz, la art. 6 și art. 7 alin. (1)".

Pe de altă parte, Consiliul are în vedere și argumentele entității contractante conform cărora termenul de 30 de zile acordat achizitorului reprezintă un *termen convenit* în care acesta poate face plata facturilor fără a suporta plata de penalități, termen în care se suspendă aplicarea sancțiunii convenționale pentru neplata facturilor emise și înregistrate, înăuntrul termenului de plată de 60 de zile, nefiind un *termen de grație*, cum eronat afirmă contestatorul, deoarece termenul de grație este acordat de către judecător.

Așadar, entitatea afirmă că acest termen *convenit* nu este lovit de nulitatea absolută prevăzută de art. 15 din Legea nr. 72/2013, întrucât nu contravine dispozițiilor art. 14 din același act normativ.

Așadar, din cele redate anterior, raportat și la criticile aduse de către ..., în prezenta cauză, ținând seama de prevederile legale în materia achizițiilor publice și a prevederilor conținute în documentația de atribuire, Consiliul constată caracterul nefondat al criticilor aduse de contestator, motiv pentru care va respinge contestația, ca nefondată.

În stabilirea acestei finalități, Consiliul apreciază că se impun a fi punctate următoarele informații concludente în cauză, și anume:

În cadrul documentației de atribuire a fost pus la dispoziția operatorilor economici interesați *modelul de contract de achiziție sectorială de produse*, unde se regăsește art. 12.3, cu următorul conținut „În cazul în care autoritatea contractantă nu onorează la plată facturile în termenul prevăzut din contract, poate plăti penalități o sumă echivalentă cu valoarea dobânzii legale penalizatoare, din valoarea facturii neonorate la plată pentru fiecare zi de întârziere ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plata. Dobânda legală penalizatoare = Rata de referință a BNR (valabilă la data calculă penalităților) + 8 puncte procentuale.”

Asupra sintagmei „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”, după scurgerea căruia s-ar pune problema plății de penalități cu o sumă echivalentă cu valoarea dobânzii legale penalizatoare, părțile au păreri divergente, contestatorul apreciind că, prin raportare la art. 11.2 din proiectul de contract, unde se prevede că: „Plățile se fac în termen de 60 de zile calendaristice de la data recepției, în ordinea cronologică a acestora, termen ce reprezintă scadența la plată” (Legea nr. 72/2013), entitatea contractantă încalcă prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 72/2013, care prevede că „Dobânda penalizatoare curge de la scadență până la momentul plății”.

Astfel, se reține că ... susține că, prin introducerea sintagmei „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”, entitatea contractantă stabilește că penalitățile se calculează de la împlinirea unui termen de plată de 90 zile, respectiv 60 zile stabilit ca fiind scadența, plus un termen de 30 zile, stabilit în mod abuziv, cu încălcarea art. 14 lit. c) din Legea nr. 72/2013, prin introducerea sintagmei „ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată” în cadrul art. 12.3 din proiectul de contract de achiziție sectorială de produse, entitatea contractantă face ca

acest articol să reprezinte o *clauză abuzivă*, iar conform art. 15 alin. (1), clauzele abuzive sunt lovite de nulitate absolută.

Asupra acestei divergențe, Consiliul are în vedere că, în proiectul de contract se regăsesc prevederile capitolului III „*Contracte între profesioniști și autorități contractante*” art. 6 „*Termen legal de plată*” și art. 7 „*Termenul contractual de plată*” din Legea nr. 72/2013, iar la art. 11.2 din proiect fiind menționat faptul că termenul de plată al facturilor este de 60 zile de la data înregistrării acestora la registratura beneficiarului, termenul fiind o aplicație a prevederilor art. 5 din Legea nr. 72/2013, ce stipulează că în *raporturile dintre profesioniști, termenul de plată nu poate fi mai mare de 60 de zile calendaristice*.

Prin excepție, părțile pot stipula în contract un termen de plată mai mare, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, potrivit art. 12.

În soluționare, Consiliul are în vedere prevederile art. 7 „*Termenul contractual de plată*” din Legea nr. 72/2013, privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, care prevede că „(1) *Termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligațiilor autorităților contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit expres în contract și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.*”

Potrivit art. 12 din aceeași lege, „*Practica sau clauza contractuală prin care se stabilește în mod vădit inechitabil, în raport cu creditorul, termenul de plată, nivelul dobânzii pentru plata întârziată sau al daunelor-interese suplimentare este considerată abuzivă.*”

Prin raportare la textele legale citate anterior și contrar susținerilor contestatorului conform căroră, prin introducerea sintagmei „*ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată*”, entitatea contractantă stabilește că penalitățile se calculează de la împlinirea unui termen de plată de 90 zile, respectiv 60 zile stabilit ca fiind scadența plus un termen de 30 zile stabilit în mod abuziv, cu încălcarea art. 14 lit. c) din Legea nr. 72/2013”, Consiliul constată că, stabilirea termenului de plată de 60 de zile este obiectiv justificat de către achizitoare, fiind determinat de *obiectul* de activitate al acesteia, fiind incidente prevederile art. 5 din Legea nr. 72/2013 care stipulează că în raporturile dintre profesioniști, termenul de plată nu poate fi mai mare de 60 de zile calendaristice. Prin excepție, părțile pot stipula în contract un termen de plată mai mare, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, potrivit art. 12, termenul de 30 de zile acordat achizitorului fiind un *termen convenit* în care acesta poate face plata facturilor fără a suporta plata de penalități, termen în care se suspendă aplicarea sancțiunii convenționale pentru neplata facturilor, emise și înregistrate, înăuntrul termenului de plată de 60 de zile.

Așadar, ținând seama de cele menționate anterior, Consiliul constată că, în mod corect, entitatea contractantă a apreciat că sunt incidente prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013, justificând situația de excepție la care legiuitorul a făcut referire în articolul citat, prin natura serviciilor ce vor fi prestate în executarea contractului, complexitatea actelor

emise și a perioadelor de timp implicate de realizarea integrală a procedurilor de lucru.

Față de aceste considerații ale entității contractante, Consiliul reține că autoarea contestației nu evocă propriile considerente în a aprecia că nu sunt incidente prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013, astfel încât entitatea contractantă să fie obligată să prevadă în contract termenul de plată de 30 de zile, regăsit în dispozițiile art. 6 din aceeași lege.

Drept urmare, Consiliul respinge ca nefondate susținerile contestatorului conform cărora *„Autoritatea contractantă, în mod abuziv, înscrie în toate proiectele de contracte, la toate procedurile de achiziții, termenul de plată de 60 de zile, fără ca în documentația de achiziții să se justifice în mod obiectiv necesitatea unui asemenea termen, justificarea fiind activitățile din obiectul de activitate.”*

Totodată, Consiliul respinge și criticile legate de termenul de 30 de zile în care se suspendă aplicarea sancțiunii convenționale pentru neplata facturilor emise și înregistrate, înăuntrul termenului de plată de 60 de zile, în condițiile în care, astfel cum s-a arătat anterior, acesta reprezintă un *termen convenit* în care acesta poate face plata facturilor fără a suporta plata de penalități, nefiind un termen de grație, cum în eronat susține contestatorul și, pe cale de consecință, acest *termen convenit* nu este lovit de nulitatea absolută prevăzută de art. 15 din Legea nr. 72/2013, nefiind în contradicție cu art. 14 din lege, unde se prevede că *„Sunt calificate ca abuzive, nefiind necesară verificarea existenței circumstanțelor prevăzute la art. 13 sau a altor circumstanțe specifice cauzei, clauzele contractuale care:*

a) exclud posibilitatea aplicării de dobânzi penalizatoare sau stabilesc dobânzi penalizatoare inferioare dobânzii legale penalizatoare;

b) fixează o obligație de punere în întârziere pentru a opera curgerea dobânzilor;

c) prevăd un termen mai mare de la care creanța produce dobânzi decât cel prevăzut la art. 3 alin. (3) sau, după caz, la art. 6 și art. 7 alin. (1);

d) fixează, în contractele dintre profesioniști și autorități contractante, un termen de plată mai mare decât cel prevăzut la art. 7 alin. (1);

e) elimină posibilitatea plății de daune-interese suplimentare;

f) stabilesc un termen pentru emiterea/primirea facturii”.

Or, în condițiile în care, în proiectul de contract, în concordanță cu dispozițiile art. 5.1 din Legea nr. 72/2013, care prevăd că *„În raporturile dintre profesioniști, termenul de plată nu poate fi mai mare de 60 de zile calendaristice. Prin excepție, părțile pot stipula în contract un termen de plată mai mare, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, potrivit art. 12”*, s-au prevăzut articolele art. 11.2, conform căruia *„Plățile se fac în termen de 60 de zile calendaristice de la data recepției, în ordinea cronologică a acestora, termen ce reprezintă scadența la plată (Legea nr. 72/2013)”* și art. 12.3, conform căruia *„În cazul în care entitatea contractantă nu onorează la plată facturile în termenul prevăzut, poate plăti penalități o sumă echivalentă cu valoarea dobânzii legale penalizatoare, din plata facturii neonorate la plată pentru fiecare zi de întârziere ce depășește termenul de 30 de zile de la data scadenței la plată”*, Consiliul apreciază că termenul de 30 de zile propus de achizitoare, termen care îi profită acesteia și care curge de la expirarea perioadei de 60 de zile pentru efectuarea plății, nu are relevanță în ceea ce privește momentul de la care curg penalitățile contractuale, ci stabilește în favoarea achizitoarei o clauză exoneratoare de aceste penalități.

Așadar, nu poate fi apreciată ca fiind abuzivă clauza referitoare la penalitățile aplicabile în situația în care entitatea contractantă nu onorează la plată facturile în termenul prevăzut în contract, cum eronat susține contestatorul, motiv pentru care Consiliul va menține această clauză.

Luând act de cele expuse anterior și constatând că ..., nu a prezentat argumente pertinente care să conducă la modificarea clauzei contractuale prevăzută la art. 12.3 din modelul de contract, Consiliul respinge criticile formulate de către contestator, ca neîntemeiate și menține conținutul art. 12.3 impus de entitatea contractantă în modelul de contract, motiv pentru care, în baza art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, privind remediile și căile de atac, Consiliul respinge contestația formulată de către ..., în contradictoriu cu ..., ca nefondată.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge contestația formulată de către ..., cu sediul în ..., în contradictoriu cu ..., cu sediul în ..., ca nefondată.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,

...

MEMBRU,

...

MEMBRU,

...

Redactat practicaua Deciziei,
Consilier ...

Redactat în 4 (patru) exemplare originale, conține 10 (zece) pagini.